

OM FORSKNINGSPROSJEKTET: «EVALUERING AV FRITT BEHANDLINGSVALG»

Hei!

Jeg heter Marianne og jobber som forsker ved Universitetet i Oslo. Du får dette skrivet fordi jeg lurer på om det er greit for deg om jeg snakker med moren eller faren din (eller den som du bor hos og har ansvar for deg) om ting som har å gjøre med behandlingen som du har fått. Siden det handler om deg og din helse, er det viktig for meg at du får mulighet til å si fra om du synes det er greit eller ikke at jeg snakker med foreldrene eller ikke. Derfor skal jeg fortelle deg kort hva jeg har lyst til å snakke med dem om.

Hvorfor?

Som du vet er det mange barn som trenger behandling for ting som føles vanskelige, og som kan få det bedre av å snakke med voksne som kan mye om det å ha det vondt og om hvordan man kan få det bedre. Du får dette skrivet fordi du er ett av de mange barna som har fått slik behandling. Jeg håper den har hjulpet, og at du har det bedre nå.

For ikke så lenge siden bestemte politikerne at barn som trenger slik behandling skal få velge hvor de skal få den behandlingen, for det finnes mange forskjellige steder hvor man kan gå for å snakke. Jobben min er å finne ut av om det var lurt av politikerne å bestemme at det skulle være sånn eller ikke. En del av det jeg lurer på er hvordan det er å ta det valget om hvor man skal få behandling og hva som gjør at man velger det ene eller det andre. Derfor vil jeg gjerne snakke med foreldrene dine og foreldrene til andre barn som har vært i liknende situasjon som deg, for å lære av dem. Det jeg lærer vil jeg skrive ned så andre kan lese det og lære av det. Blant annet kommer politikerne til å få mulighet til å lese det jeg skriver, så de kan bruke av det når de skal bestemme hvordan dette skal være videre.

Hvordan?

Hvis du og foreldrene dine synes det er greit, vil jeg gjerne prate med dem (eller én av dem) i en time eller to en dag om dette. Jeg vil i så fall intervju dem sammen med andre foreldre som også har barn som har fått slik behandling. Vi kommer blant annet til å snakke om hvor du har fått behandling, hvorfor de (eller dere) valgte det behandlingsstedet og om det var ting som gjorde det vanskelig eller lett å velge. De kommer antakelig også til å si noe om hva som har vært vanskelig for deg, men det er ikke egentlig dét jeg først og fremst lurer på. Du og de andre barna kommer ikke til å være med, men hvis det er noe du synes er viktig at foreldrene dine forteller – eller ikke forteller – kan du si det til dem før de treffer meg.

Det er helt frivillig å delta. Det betyr at hvis dere ikke vil delta, er det helt greit, og det vil ikke ha noe å si for deg eller foreldrene dine. Det vil heller ikke ha noe å si for den behandlingen du får, hvis det er slik at du fortsatt mottar behandling.

Vi vil holde navnene deres hemmelig, og det er bare jeg og de andre forskerne som jobber på prosjektet som skal kunne vite hvem du er. Alle andre vil bare vite at vi har snakket med foreldrene til noen barn, men ikke hvilke foreldre eller hvilke barn.

Hvem?

Jeg håper du sier fra til foreldrene dine om du syns dette høres greit ut eller ikke. Siden det vi skal snakke om handler om deg, er det viktig for meg hva du syns. Hvis du ikke vil at foreldrene dine skal snakke med meg, er det derfor viktig at du sier fra.

Dette forskningsprosjektet ledes av: Oddvar Martin Kaarbøe, som jobber på Institutt for Helse og Samfunn ved Universitetet i Oslo.

Jeg er: Marianne T. S. Holter som jobber på SERAF ved Universitetet i Oslo.

Hvis du lurer på noe, kan du spørre foreldrene dine, eller be dem spørre en av oss.

Med vennlig hilsen,

Marianne T. S. Holter

Forsker

SERAF – Senter for rus- og avhengighetsforskning

Institutt for Klinisk Medisin

Universitetet i Oslo